

A városi tisztviselők országos szervezkedése Szegeden

(Saját tudósítónktól.) A súlyos tanulságokkal járó háboru egyetlen társadalmi osztályt sem kényszerített olyan ellenálthatatlan erővel a szervezkedésre, mint a tisztviselő-osztályt. Amikor már minden társadalmi osztály súlyosabb gondok nélkül él. A tisztviselők még mindig nem tudják, hogy miből fognak a hónap huszonhat napján át megélni és hogy milyen ruhában fognak járni, ha az leszakad róluk, amely már négy év óta védi az idők viszonyosságától testüket. Szervezkedésük mégis nagyon lassan halad, de vigasztaló, hogy mégis halad. Vasárnap délelőtt szervezetbe tömörültek az ország városi alkalmazottai is, a „Városi Alkalmazottak Országos Szövetsége” cím alatt. Az alakuló közgyűlés Szegeden volt, amely így székhelyévé vált az ország városi alkalmazottai mozgalmának.

A szervezkedés előkészítése alig néhány hetes multra tekinthet vissza, mégis az ország városi alkalmazottainak kiküldöttjei teljesen felkészülve jöttek Szegedre, a szövetség alakuló közgyűlésére. A nagygyűlést vasárnap délelőtt 11 órakor nyitotta meg a városháza közgyűlési termében dr. Somogyi Szilveszter polgármester. Szeged nevében üdvözölte a szegedi kezdeményezésre megjelent kiküldötteket. A háboru terhei, mondta, legnagyobb részt a közigazgatási tisztviselők vállaira neheztek, akik emberfeletti munkát végeztek. Hogy ez csak növelte irányukban a közönség szeretetét és becsülését, az Isten áldását kérte a nagygyűlés munkájára és a tanácskozást megnyitotta.

A polgármester üdvözlőszavaira dr. Hódobay Sándor, Miskolc helyettes polgármestere válaszolt a nagygyűlés nevében megköszöntve a polgármester üdvözlő és elismerő szavait, majd Pillich Gyula előadó ismertette a szövetség megalakulásának előzményeit és bejelentette, hogy az ország százharminchétf városa közül százhuszonhárom jelentette be csatlakozását a szövetség megalakulásához. Az előzmények ismertetése után a nagygyűlés egyhangúlag kimondotta a Városi Alkalmazottak Országos Szövetségének megalakulását. Ezután Somogyi Szilveszter polgármester rámutatott néhány szóval a szervezkedés fontosságára és utalt azokra az eredményekre, amelyeket a szervezett munkásság aránylag egész rövid idő alatt elért.

Felolvasták ezután az új szövetség szerve-

zeti és ügyviteli szabályzatát, amelyet Thury László nagyváradai és dr. Hydobay Sándor miskolci kiküldöttek javaslatára egyhangúlag úgy fogadtak el, hogy a szövetség tagjai a városi tisztviselők helyi szervei és egyesületei, amelyek taglétszámuknak megfelelőleg évenként száz-négyszáz korona tagdíjat fizetnek. Kimondotta a közgyűlés azt is, hogy a városok mint erkölcsi testületek pártoló-tagok lehetnek, legalább 3000 korona alapítási díjnak egy összegben, de legfeljebb tíz részletben való befizetésével.

Ezután az elnökválasztásra került a sor. A nagygyűlés egyhangú lelkesedésével megválasztotta elnöknek dr. Somogyi Szilveszter polgármestert, titkárnak Pillich Gyula t. főszámvévőt és pénztárosnak Gruber Andrást. Választottak még ezeken kívül hat társelnököt, kiegészítették a tisztikart és megválasztottak egy 24 tagú választmányt, majd élénk vita indult meg a szövetség programjának ismertetése alkalmával.

A rendkívüli kérelmek során progresszív alapon számítandó 2–300 százalékos háborus segélyt kérnek minden városi tisztviselő részére. Ennek 50–70 százalékát még júliusban mint előleget kérik a városoktól folyósítani. Az önköltségi áron ígért naturáliák helyett az egyes cikkek kiadását olyan áron kérik, amelyet fődőzni tudnak, mert az önköltségi árak is túlságosan magasak. Kérik ezenkívül az 50 százalékos lakbérsegély folyósítását és azt, hogy az állam ismerje el a városoknak jogát arra, hogy a rendkívüli munkát rendkívüli jutalommal honorálják. Kérték még az adminisztráció egyszerűsítését, majd kimondta a kongresszus, hogy követelni fogja: az általános fizetésrendezés mielőbbi keresztülvitelét, a IX. fizetési osztály teljes és a többi fizetési osztály utolsó fokozatának törlését, szolgálati pragmatika létesítését, fegyelmi ügyekben nyilvánosan tárgyaló független bíróság létesítését, tisztviselő-jóléti intézmények föllállítását, a nyugdíjasok részére háborus segély folyósítását s a városi tanítókkal szemben az államiakkal egyező elbánást.

A kiküldöttek tiszteletére délbén a Tiszaszálló nagytermében bankett volt, amelyen dr. Somogyi Szilveszter üdvözölte a város vendégeit, akiknek nevében Czobor Mátyás zalaegerszegi polgármester válaszolt.

eredménnyel folytatódott. Tizezernél több foglyot ejtettünk és 200 ágyut zsákmányoltunk. A brit hadsereg hadműveletei Flandriában a belga sereggel együttesen reggel kezdődtek meg.

Tisza jelentést tett a királynak boszniai útjáról

Bécs, szeptember 30. Gróf Tisza István vasárnap Bécsben járt, hogy a macedón front eseményei által teremtett új külpolitikai helyzetről informáltassa magát és jelentést tegyen a királynak boszniai útjáról. Közvetlenül megérkezése után gróf Burián közös külügyminiszterrel tanácskozott hosszabban, majd a király tartózkodási helyére utazott és külön kihallgatáson jelent meg. A kihallgatáson beszámolt azokról a tapasztalatokról, a melyeket Boszniában szerzett és azokról a tanácskozásokról, melyeket a különböző pártok vezéreivel folytatott. Az audiencia további tárgya a külpolitikai helyzet volt. Az audiencia után Tiszát a szállóban meglátogatta báró Spitzmüller közös pénzügyminiszter, akivel több mint egy óra hosszat tanácskozott a boszniai kérdéssről. Tisza még felkereste gróf Wedel bécsi német nagykövetet, akivel szintén hosszabban tanácskozott, majd este tizenegy órakor visszautazott Budapestre.

HIREK

000

— **Károlyi Mihály fogadtatása.** Budapestről jelentik: Károlyi Mihály vasárnap a kolozsvári gyorsvonattal érkezett meg a nyugoti pályaudvarra, melynek peronján nagyszámu közönség, pártjának több képviselőtagja, politikai elváratai voltak jelen. Hock János üdvözlőbeszédet intézett pártvezéréhez. A közönség lelkes tüntetést rendezett gróf Károlyi mellett, aki hosszabb beszédet tartott az egybegyűltekhöz.

— **Kitüntetések.** Öfelsége az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásuk elismerésül Repszegi Szőke Pálnak az 5. honv. gyalogezredben a 3. osztályu katonai érdemkeresztet a hadi díszítménnyel és a kardokat adományozta, megparancsolta, hogy az újlagos legfelsőbb dicső elismerés — a kardok egyidejű adományozása mellett — tudtul adassék. Törökkanizsai Schulte Emil hadnagynak a 3. honvéd huszárezredben. Az ellenség előtt teljesített különösen hű szolgálataik elismerésül a vas érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján adományozta a király Budai Imre, Marócsik János, Olasz Sándor népfőlkelő huszároknak a 3. honvéd gyalogezredben, Tóth Lajos és Petrovics József népfőlkelőknak az 5. honv. gyalogezredben. Az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásuk elismerésül az 1. osztályu ezüst vitézségi érmet Heim József, Ernst István hadnagyoknak, Turi Péter Nagy Sándor, Bodó István, Antal János tizedeseknek, Péntek Imre szkv.-nek, Peterka Péter népf. őrm.-nek, Halancsek Ferencz, Szalay József őrv.-nek, Szolnok Ferencz, Varga Lajos, Bakos János, Vilwert Fülöp, Hutas István és Kadai Mihály népf.-nek adományozta a király.

— **Spitzmüller visszatért Boszniából.** Bécsből jelentik: Báró Spitzmüller közös pénzügyminiszter boszniai utazásáról szeptember 28-án visszatért.

— **Szabó Ervin meghalt.** A tudományak és a haladásnak nagy halottja van: Szabó Ervin szociológus, a Fővárosi Könyvtár igazgatója, tegnap hosszú szenvedés után meghalt. Tudós volt, előítéletek nélkül, ahogy csak a kiválasztottak azok, szocialista, pártkeretek nélkül, az igazságnak és a szabadságnak egyik legtisztább jellemű és legerősebb meggyőződésű harcosa Magyarországon. Könyvei és cikkei a kérlelhetetlen logika ritka fényében tündököltek, minden s rából egységes világ-felfogás kristályos tisztasága csillogott. Egész élete az igazság lázas és rendszeres keresésében telt el, könyvtári csendben és magányban. A szindikalista eszmék egyetlen következetes hirdetője volt nálunk, de a demagógia ösvényére sohase lépett és elveiből senki és semmi kedvéért nem engedett. Legutóbb csunya hajszát kezdettek ellene szabad szelleme miatt, ő nyugodtan hallgatott és dolgozott tovább, míg a halálos kór ki nem ütötte kezéből egyetlen fegyverét: a tollat. Ő volt az egyetlen a magyar tudományosság európai nevű képviselői közül, akit az orosz bolsevizmus akadémiaja tiszteleti tagjai közé választott. Halála, amely java férfikorában érte, nagy vesztesége a magyarságnak és emberiségnek egyaránt.

— **A szegedi lakáshivatal és a lakáshiány.** A lakáshiány Szegeden sem ismeretlen fogalom másfél év óta. De olyan fojtogatóan szomorú viszonyok sohasem voltak a lakásügy terén, mint éppen mostanában. Vannak harciérrel hazaérkező katonák, akik négy évet töltöttek künn a különböző frontokon s amikor végre most hazatértek, nem tudnak a családjukkal hova meghúzódni, mert a kenyérkereső hadbavonulásával kiköltöztek a lakásukból a szülőkhöz az otthonmaradottak, de most már nem lehet tovább odahaza maradni, hiszen végre otthon van a kenyérkereső, a butorokat le kell hordani a padlásról. És akkor kiderül, hogy nincsen hova. És a katona azt-kérdi elkeseredve és joggal:

— Hát ezért küzdöttem én négy esztendeig, ez a jutalom, hogy nem tudom hová hajtani a fejemet a családommal?

Ezekre a szomorú és lehetetlen állapotokra való tekintettel dr. Dettre János, a szegedi lakáshivatal vezetője előterjesztést tesz a tanács-

Antantjelentések a nyugati frontról

Stockholm, szeptember 30. Az angol vezérkar jelenti 29-én: Több mint 10.000 foglyot ejtettünk és több mint kétszáz ágyut zsákmányoltunk. Angolok és amerikaiak ma reggel St. Quentin-től nyugatra támadtak. Az angolok szeptember 27-ike óta 16.000 foglyot szállítottak be.

Genf, szeptember 30. A francia vezérkar jelenti 29-én: Ma reggel 5 óra 30 perckor ismét megkezdtük támadásunkat. A francia csapatok hatalmukba kerítették Somme Py falut. A Fontaine-on Dormoistól északra fekvő magaslatokat elfoglaltuk. Újabb foglyokat ejtettünk és ágyukat zsákmányoltunk. Az Aillette és az Aisne között tegnap éjjel és ma reggel nyomásunk tovább tartott.

London, szeptember 29. A Reuter-ügynökség jelenti: Haig tábornok jelentése: Tegnap a késő esti órákig folytattuk a támadást a Cambrai-arevonalon, még pedig főképp a haretér északi részén. Saubicauchitól északra lelvő védelmi állásokban folytatták ezt a hadműveletet és kitűnő munkát végeztek. Az utászok nagyban támogatták őket ebben, amennyiben a támadás kezdetétől számított négy óránál rövidebb idő alatt az ellenséges tüzéréség védekezésének ellenére több hidat vertek az északi csatornán, olyan hidat, amely elég erős volt a train átvonulására, úgy hogy előmenetelünket minden fennakadás nélkül folytathattuk. E hadműveletek a reggel folyamán az egész harevonalon kielégítő